

Düştü Peşime

— nesimsek · 12 Ağustos 2017

Yine nemlendi bak toprağın yüzü
Burcu burcu koktu doldu düşüme
Dereler çağladı, sulandı gözü
Gözüme eş oldu düştü peşime.

Sakladım elimden çamur dediler
Kokladım gülümden hamur dediler
Yokladım yüzünden samur dediler
Yüzüme eş oldu düştü peşime.

Toprak oldu önce, koptu kayadan
Her yelin önüne kattı yaradan
Rengi çoktur amma geçmez karadan
Yazıma eş oldu düştü peşime.

Bazen en yüceden baktı düzlere
Bazen al kınalar yaktı bizlere
Ziynetlere döndü taktı sözlere
Sözüme eş oldu düştü peşime.

Her nereye gitsem sağlamca bastım
Fark etmedi küssem olsa da kastım
Aldı sevdiğimi birazcık küstüm
Közüme eş oldu düştü peşime.

Zannettim azıcık sözüm geçecek
Bağrı açık amma en son seçecek
Herkes zanneder ki ömür biçecek
Cüzüme eş oldu düştü peşime.

Her yağmur yağışta düşündüm böyle
Bu şehirden kopup yaşadım köy'le
Yanlış düşündüysem bir de sen söyle
Sazıma eş oldu düştü peşime.

01.07.2009

Necati ŐİMŐEK

Ankara